

Slovanská siréna

Daria Galant

Daria Galant

Slovanská siréna

český překlad

Libor Martinek

ISBN 978-80-88463-53-5 (pdf)
ISBN 978-80-88463-54-2 (ePub)
ISBN 978-80-88463-55-9 (mobi)

Obsah

Úvod: *O svém umění*

Chtěla jsem být tvá

Hněv

Panteismus

Stíny noci

Na cestách

Na cestách II.

Hodina před soumrakem

Únava

Okouzlující oči

Májová bouře

Slovanská siréna

Setkání na vinici

Předjaří

Jaro

TY

Můra

Muž

Zlatý ocas

Pohled

Panství větrů (Píseň pro Ariadnu)

Větroplaška

Dovolená na venkově

Soví hory (báseň autoportrét)

Vůně

Cíl

Stín

Konec léta

Kapky zapomnění

Patřící do nebe

Ráno v lese

Podzimní dopis

Ozvěna

Král včel

Světlovlasá víla

Truchlíci

Prosincové ráno

The Letter

SMS od Boha

Bouře na řece (poema)

Neobvyklost

Olšové louky (poema)

Syndrom

Traktát

Triáda

Pout

Tango vran

Tvoje myšlenky

Skrýt se

Červen

Slovanská siréna Darii Galant (*Libor Martinek*)

Ediční poznámka (*Libor Martinek*)

Úvod: *O svém umění*

Jde o neobvyklou básnickou sbírku. Jejím neoddělitelným prvkem je soustředěné cítění a prožívání. A zároveň pozvednutí hlavy a pohled na život jako na lidskou bytost. Hrdou a vědomou si své lidskosti.

Poezii vřazuji nejen do slov básní, ale také do mentálního prostoru. Mnoho básní vzniká v mých představách jako minimalistická forma (něco jako haiku) a zůstávají tam. Zůstávají kontemplací. Nepíšu je. Jsou abstraktní formou lyriky, totální a momentální abstrakcí. Žijí jen chvíli, někdy den, někdy několik dní a někdy okamžik, jenž je přemýšlením, uvažováním o tomto rozjímání. A jako představení v divadle jsou prchavé, mizí. Avšak častěji jen přemýšlím. Nicméně věřím, že moje mysl je dobrým místem pro tuto básnickou abstrakci a že k ní patří. Stejně jako film audiovizuální technice a malířství technice vizuální.

Obrázky pro moji literární tvorbu, assembláže pro pohádky, eseje a žurnalistiku, které píši, jsou také formou psaní poezie. Neskládám je a nemaluji – podle mého soudu. Nedokážu ani odpovědět na otázku čtenářů nebo příjemců mé práce: jestli jsem ji namalovala, protože se s malbou neztotožňuji.

Mluvím a myslím na tuto událost jako na psaní. A mohu jen odpovědět: „Ano, napsala jsem to.“ Proto píšu své obrazy, fotografie, prostorové formy a také píšu své filmy. Tato aktivita je výlučně doplňkem mé literatury. Neexistuje sama pro sebe a sama o sobě, ačkoli prochází přirozeným dělením na úrovni expozice a kontaktů s příjemcem. Filmy jsou představovány na filmových projekcích nebo vysílány v televizi, knihy na literárních setkáních a v knihkupectvích a vizuální formy, tj. obrazy a někdy dokonce fotografie, na vernisážích. Nemám na to žádný vliv, ale kdykoli je to možné, snažím se ukázat svou práci jako integrální celek.

Protože tohle všechno je pro mě jedním – literaturou. Někde se hluboce spojuje s mou myslí, což vytváří a ukládá básnické abstrakce, které jsem si právě vybavila. A pak se jejich stopa zhmotní ve filmovém obraze, básni, příběhu, románovém prvku, barvě v obraze, určitém fragmentu věty, někdy jen v jednom slově. Pro účely publikace ve *Slovanské siréně*¹ jsem se pokusila tyto myšlenky pojmenovat a termín, který ilustruje tento proces v den psaní úvodu této knihy, je *poetry inside* („poezie uvnitř“). Využiji jej k snadnějšímu vysvětlení tvůrčích činností, které probíhají v literatuře, kterou píši. Ve *Slovanské siréně* psané mnoho let (od roku 2000), proto existují básně s názvem *Panství větrů* (pol. *Dwór Wiatrów*; román vyšel v roce 2016) s podtitulem *Píseň pro Ariadnu*, báseň *Neobvyklost* z románu *Jadwiga*, která je napsána na úrovni abstrakce (velmi podrobně, je prostě vytvořena) a zachovává moji myšlenku. Mohla bych také více napsat o románech a knihách, které jsou na abstraktní úrovni již napsány a uloženy v této konkrétní knihovně, již je moje mysl, ale v úvodu právě této knihy se zaměřím pouze na básnickou abstrakci (poezii uvnitř).

Kromě poezie obsahuje *Slovanská siréna* také dojmy, příběh, popis toho, co v mém systému tvorby je také poezie a úzce souvisí s konkrétními díly. Připomínám lidový folklor, jenž je mi velmi drahý, ke kterému vždy přistupuji s velkou citlivostí a jemně připomínám recipientům literatury a umění, že jemu vděčíme za naši představivost. Tento folklor zcela přetvářím prostřednictvím své představivosti, domýšlím ho, doladuji, doplňuji vlastní citlivostí. Nemá proto etnografický, ale literární význam. Přestože se stávalo, že mnou vymyšlené jevy a postavy začaly žít v legendě o daném místě nebo určitých situacích, vstupovaly do prostoru existence. Jak to poznám? Některé z mých příběhů mi sdělili o mnoho let později lidé, s nimiž jsem se setkala poprvé, jako kulturní dědictví místa a hodnotu pohádkového podobenství. To je pravděpodobně úkolem literatury...

Daria Galant

Olchowe Łąki / Statek Długosiodło

duben 2017.

¹ Titul sbírky *Syreña Słowiańska* (Wydawnictwo Poligraf, Brzezia Łąka u Wrocławu, 2018) překládáme spíše slovansky mytologicky jako „siréna“, než víc pohádkově „mořská víla/panna“, byť jsou obě varianty možné, ale z hlediska obsahu knihy, a dokonce ilustrace na její obálce, se kloníme k první variantě.